

Artist la micul dejun

Telali veneau cu metrul să măsoare
 tarlalele lui Rembrandt și Breughel cel Bătrîn
 mînînd cirezi spre ramele cu fîn
 storcînd Van Gogh – ulei de floarea-soare.
 Păreau dispuși să bărbierească broasca
 și descojind biserici sorbeau albușul flasc
 examinîndu-i gălbenușul laic
 notîndu-și cît Isus conține pasca
 cît Marx e lipsă-n stilul lui Van Dyck
 și cît de greu îmi vine să mă nasc.

Spaima de Chit îngălbenise portul
 dar bănuind că totul e un mit
 strigau la noi că ne mănîncă nordul.
 că sudul pare totuși adormit,
 că nu ești spart, că n-ai dat încă ortul,
 o, Chitul nostru brav și moscovit,
 cîrpit cînd cu ziare, cînd cu chit,
 înting cu pîine-n tine chiar eu, mortul.

Lîna de aur

Viață:
cîrciuma „Două uși”.
Printr-un maț
de marmură
cobori
în grădina Guleaiului.
Se obrăznicește Natura: pescăruși
îți înhață
scrumbia de sub braț
prin fereastra tramvaiului.
Marea s-a retras
ca șopîrla
sub piatra inelului tău de-ametist.
Grecia în anticariat.
Cari amurgul cu strachina.
Dumnezeu e distrat
Dumnezeu e artist
Dumnezeu n-are machina.
Oraș de cîmpie, cenușă de port
și lemnul de pat
e tot vîslă de lotcă.
În gangul acesta un mort,
chiar un mort,
a schimbat
lîna de aur pe vodcă.

Balada celui plecat

Am iubit urîte, dar deştepte
şi frumoase fără căpătii,
n-am avut iubirea cea dintîi
n-a avut răbdare să m-aştepte.
Îngerul ca unghia întoarsă
mi-a crescut în carne dimpotrivă,
mi-aţi adus la naştere colivă
şi la groapă dric cu cioc de barză.
Zilele bolesc pe-aici ca anii
anii – zilieri trecuţi prin fermă.
Vă uitarăţi cu binoclu-n spermă
cum vîslesc strămoşii mei, ţigani.
Haida-de! De-a lungul şi de-a latul
m-aţi vînat cînd nu eram acasă.
Chiar şi-acum cînd stau întins pe masă
eu sositul rîd de eu plecatul.

Cîntec în așteptarea recoltei

În dialectica adormitoare
lampa chiar va sufla în lumînare
ploaia va curența și focul vai
va fi pompat prin sîrma de tramvai,
tîrziu pe podul spart și-n strada strîmtă
iese-avortorul din canal și cîntă
și-n pas de front la sărbători mai mari
părinții noștri tunși și militari,
mai sus într-un muzeu cu uși închise
vaca exactă paște manuscrise
și în aceeași ordine firească
biserica poartă gumari și bască
și fiindcă s-au cam terminat cartofii
plantăm călugării și filozofii
și așteptăm ca să răsară iute
dogmele verzi și frazele cornute.